

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

سالار شهیدان
به روایت معصومان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سالار شهیدان به روایت معصومان علیهم السلام

نویسنده:

امام سوم حسین بن علی (ع)

ناشر چاپی:

موسسه فرهنگی تبیان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	سالار شهیدان به روایت معصومان علیهم السلام
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۶	پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه وسلم
۷	امیرمؤمنان علی بن ابی طالب علیه السلام
۷	فاطمه زهرا سلام الله علیها
۷	امام حسن مجتبی علیه السلام
۷	امام حسین علیه السلام
۸	امام علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام
۸	امام محمد باقر علیه السلام
۸	امام صادق علیه السلام
۸	امام کاظم علیه السلام
۹	امام رضا علیه السلام
۹	امام جواد علیه السلام
۹	امام هادی علیه السلام
۹	امام حسن عسکری علیه السلام
۹	امام زمان حضرت حجت بن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف
۱۱	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

سالار شهیدان به روایت معصومان علیهم السلام

مشخصات کتاب

عنوان: سالار شهیدان به روایت معصومان

پدید آورندگان: امام سوم حسین بن علی (ع) (توصیف گر)

وضعیت نشر: قم: موسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان، ۱۳۸۷

نوع: متن

جنس: مقاله

الکترونیکی

زبان: فارسی

توصیفگر: اهل بیت (ع)

مقدمه

سخن معصومان و گفتار آنان، یکی از منابع گهربار هدایت انسان و طریقی عرشی، برای کشف واقعیات و درک حقایق جهان خلقت است و معمار بنای حیات الهی انسان می‌باشد. «إِنَّ حَديثَنَا يُحیی الْقُلُوبَ». یکی از موضوعاتی که می‌توان از طریق حدیث اهل بیت عصمت، موفق به کشف و فتح گنج آن شد؛ شناخت عظمت و جودی پیشوایان معصوم است. معصومان را از طریق سخن خود آنان می‌توان شناخت، زیرا معرفت به کنه عظمت عرشی معصوم، نیاز به فهمی معصومانه دارد. این مقال در مقام شناخت ابعاد چند از ابعاد گسترده و والای معصومی محبوب در عرش و ارض دارد، معصومی که تمام فرشتگان و پیامبران و امامان و انسان‌های با ایمان، عشق او را در دل، سوگ او را در سینه و اشک غمش بر گونه دارند. او مصباح هدی و سفینه نجاه؛ یعنی حسین بن علی (ع) است.

پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه وسلم

- وجود حسین از من است و بقای من از حسین؛ - طریق محبوبیت نزد خدا، عشق به حسین است. «حُسینٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْ حُسین، أَحَبَّ اللهُ مَنْ أَحَبَّ حُسیناً!». حسین از من و من از حسینم، خداوند دوستداران حسین را دوست دارد. پیامبر گرامی اسلام (ص) واسطه فیض خلق وجود مقدس امام حسین (ع) و در سلسله علل و جودی آن امام می‌باشند به همین جهت می‌فرمایند: «حسین منی». و از طرف دیگر، امام حسین (ع) نیز در سلسله علل، علت بقای دین اسلام و ماندگاری آیین محمدی است؛ به طوری که اگر ایشان و سیره شهادت خواهانه او نبود، دین اسلام و نام پیامبر گرامی اسلام باقی نمی‌ماند. فریاد عاشورایی سالار شهیدان در روز عاشورا نشان از این مطلب دارد. به همین جهت پیامبر گرامی اسلام می‌فرماید: «وَأَنَا مِنْ حُسین». از همین رو، این دو وجود عرشی در سلسله علل تحقق و بقای یک دیگر قرار دارند. و آن کلام نبوی گویای وحدت و یگانگی و جودی و ارزشی این دو ستاره درخشان عالم وجود است؛ چنان که حکما نیز می‌گویند: علت مبقیه همان علت موجد است. خاتم پیامبران (ص) در آخر به مطلبی مهم و به عاملی برای فتح گنج محبت خدا تصریح می‌کنند و می‌فرمایند: یکی از کلیدهای گشایش باب محبت خدا، دوستی و محبت به حسین (ع) است. و این حکمتی حکیمانه است برای آنانی که سلوک نظری و عملی عروج به قله محبت خدای را طالبند.

امیر مؤمنان علی بن ابی طالب علیه السلام

- قائم آل محمد (عج) از نسل حسین (ع) است... ویاوران مهدی، مخلصان با ایمان و ولایت مداران شیعه هستند. «التاسع من وُلدِک - یا حسین - هو القائم بالحقّ المظهر بالدين الباسط للعدل. قال الإمام الحسين (ع): یا امیر المؤمنین! إنّ ذلك لکائن؟: ای، واللّذی بعث مُحَمَّدًا بالنبوة واضیظفاه علی جمیع البریة، ولكن بعد غیبة و خیرة لا یثبت فیها علی دینه إلاّ المخلصون المباشرون لروح الیقین الذین أخذ الله میثاقهم بولایتنا و کتب فی قلوبهم الإیمان و أیدهم بروح منه! ای حسین! نهمین فرزند از نسل تو، کسی است که حق را به پا دارد و دین را آشکار کند و عدل را بگستراند... ای امیر مؤمنان! بی گمان این وعده واقع می شود؟... آری، قسم به آن که محمد را به پیامبری برگزید و او را بر تمامی جهانیان برتری بخشید. ولی این حادثه بعد از غیبتی طولانی و حیرت و سردرگمی بسیار تحقق خواهد یافت. در آن زمان - زمان غیبت - تنها آنان که اهل اخلاص و در دل یقین دارند، بردین خدا باقی باشند. خداوند از آنان وعده پیروی ولایت ما گرفته و در قلب هایشان ایمان نگاشته و خود به ایشان توفیق عطا نموده است».

فاطمه زهرا سلام الله علیها

- بر فرزندم حسین گریه می کنم و شما نیز بر شهادتش اشک ریزید... «قالت فاطمة الزهراء (س): یا ابتاه! من یقتل وُلدی و قرّة عینی و ثمره فؤادی؟ قال رسول الله (ص): شرّ أمّة من أمّتی... قالت: إقرء جبرئیل منی السلام و قل له فی أيّ موضع یقتل! قال: فی موضع یقال له کربلاء؛ حضرت فاطمه زهرا (س): ای پدرم! چه کسی فرزندم و نور چشم و میوه دلم رامی کشد؟ پیامبر گرامی اسلام (ص) پاسخ داد: بدترین گروه از امت من... پدرم از جانب من بر جبرئیل درود فرست و بپرس در کجا او را می کشند؟... در مکانی به نام کربلا». آن بانو گاهی بر مصیبت فرزندش به سوگ می نشست و این گونه نوحه گری می کرد: أَبْکِنِی وَأَبْکِ لیتامی وَلَا تَنْسَ قَتیلَ العِداءِ بِطَفْلِ العِراقِ - بر من [ای علی] و بر یتیمانم گریه کن و از خاطر مبر شهیدی که به دست دشمنان در کربلای عراق به شهادت می رسد... فَسَوْفَ أُعْطِیهِ وَلَا - اَبِیَّالی وَأَوْثِرَ اللهُ عَلَی عِیَالِی اَمْشُوا جِیَاعًا وَهُمْ أَشْبَالِی اَصِیْرُهُمْ یَقْتُلُ فِی القِتَالِ بِکَرْبِلاءِ یَقْتُلُ بِاغْتِیالِ لِقَاتِلِیهِ الوَیْلُ مَعَ وَبَالِ یَهُوی بِه النَّارِ اِلَی سِفَالِ کَبُولُهُ زَادَتْ عَلَی الاکْبالِ - به زودی به آن گرسنه طعام خواهم بخشید و از گرسنگی خود و خانواده ام با کی ندارم و رضایت خدا را بر فرزندان مقدم می دارم... فرزندانم شب را با گرسنگی سپری می کردند، عزیزانی که کوچکترین آنان در جنگ به شهادت خواهد رسید... در کربلا، با حيله و تزویر او را می کشند، بر قاتلان او عذاب و خواری باد! - آتش جهنم آنان را در بر خواهد گرفت و به بدترین مکان جهنم سقوط می کنند و هر لحظه خواری و ذلت آنان بیشتر خواهد شد.

امام حسن مجتبی علیه السلام

- روز شهادت - ای حسین - همتا ندارد... در مصیبت تو ای حسین آسمان و زمین خون گیرند. «لا یوم کیومک - یا ابا عبدالله! - یزدلف إلیک ثلاثون ألف رجل یدعونهم من أمّة یدنا محمد (ص) و یتخلّون دین الاسلام فیجتمعون علی قتلک و سفک دمک و انتهاک حرّمک و سبّی ذراریک و نساک و انتهاک ثقلک فعیندها تحلّ بنی امیة اللغنه و تمطر السماء رماداً و دماً یتبکی علیک کلّ شیء حتّی الوحوش فی الفلوات و الحیتان فی البحار؛ ابا عبدالله! هیچ روزی همانند روز - شهادت - تو نباشد، سی هزار مردانی که ادعا می کنند از امت جدمان محمد (ص) باشند و خود را مسلمان می پندارند به سویت هجوم می آورند، آنها بر کشتن تو و ریختن خونت و هتک حرمت و اسارت فرزندان و همسران تو و شکستن قدرتت گردهم می آیند. در این گاه نفرین خدا بر بنی امیه نازل شود و آسمان خاکستر و خون بارد و بر تو تمام کائنات بگریند، حتی حیوانات وحشی در بیشه زارها و ماهیان در دریاها».

امام حسین علیه السلام

- ما حزب خدا، فرزند پیامبر خدا و خاندان معصوم او می‌باشیم... ما هم ردیف قرآن و واجب الإطاعه در قرآنیم. نحن حزب الله العالیون و عتره رسول الله الاقربون و اهل بیته الطیبون و ائمه الثقلین الذین جعلنا رسول الله ثانی کتاب الله - تبارک و تعالی - الذی فیہ تفصیل کل شیء لا یأتیه الباطل من بین یدیه ولا من خلفه المعول علینا فی تفسیره و لا یبیطینا تأویلہ بل یتبع حقائقہ فأطیعونا فان طاعتنا مفروضه إذ كانت بطاعه الله مقرونه. قال الله - عزوجل - (أطیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم).

امام علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام

- بهای اشک بر شهادت امام حسین (ع) بهشت است... مزد سختی دیدن در راه ولایت اهل بیت، نجات از دوزخ است. «أیما مؤمن دَمَعَتْ عَیْنَاهُ لِقَتْلِ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِيٍّ (ع) دَمْعَةً حَتَّى تَسِيلَ عَلَيَّ خَدَّيْهِ فَيُنَادِي مَسْنَاً مِنْ عَمَدِنَا فِي الدُّنْيَا بَوَّاهُ اللَّهُ بِهَا فِي الْجَنَّةِ مَبَوَّأً صِدْقٍ... وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ أَذَى فَيُنَادِي بِدَمْعِهِ حَتَّى تَسِيلَ عَلَيَّ خَدَّيْهِ مِنْ مَضَاضِهِ مَا أَوْذَى فَيُنَادِي بِصِرْفِ اللَّهِ عَنْ وَجْهِهِ الْأَذَى وَآمَنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ سَخِطِهِ وَالتَّارِ؛ هر انسان با ایمان - شیعه‌ای - بر شهادت حسین بن علی (ع) اشکی بریزد و بر گونه‌اش روان گردد و بر گرفتاری‌هایی که دشمنان ما در دنیا بر ما روا داشته‌اند، زاری کند؛ خداوند جای گناه راست پیشگان را در بهشت نصیب او گرداند. و هر شیعه‌ای در راه ما به او آزاری رسد و اشکی ریزد، خداوند گرفتاری‌ها را از او دور سازد و روز قیامت او را از شدايد و آتش در امان دارد».

امام محمد باقر علیه السلام

- بقای امامت در نسل امام حسین (ع) پاداش شهادت ایشان... شفا از تربت و قبولی دعا نزد قبرش و به حساب نیامدن مدت زیارتش از عمر زائرش، مزد به خون غلطیدن ایشان است. «إِنَّ اللَّهَ - تَعَالَى - عَوَّضَ الْحُسَيْنِ مِنْ قَتْلِهِ أَنْ جَعَلَ الْإِمَامَةَ فِي ذُرِّيَّتِهِ وَ الشَّفَاءَ فِي تُرْبَتِهِ وَ إِبْرَاهِيمَ الدُّعَاءَ عِنْدَ قَبْرِهِ وَ لَا تُعَدُّ أَيَّامٌ زَائِرِيهِ جَائِئاً وَ رَاجِعاً مِنْ عُمْرِهِ؛ خداوند متعال در مقابل شهادت امام حسین (ع) به ایشان چند چیز عطا نمود: امامت را در نسل ایشان قرار داد، تربت او را شفای درد کرد، دعا نزد قبرش را برآورده گرداند و مدت زمان زیارت و برگشت زائرش جزء مدت زمان عمرش محسوب نگرداند». آن حضرت فرمود: قیام قائم آل محمد - عجل الله تعالی فرجه الشریف - در روز عاشورا است... ظهور حضرت مهدی - عجل الله تعالی فرجه الشریف - نشان از عاشورا دارد. «يُخْرِجُ الْقَائِمَ (ع) يَوْمَ السَّبْتِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ الْيَوْمِ الَّذِي قُتِلَ فِيهِ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ قائم آل محمد - عجل الله تعالی فرجه الشریف - در روز شنبه که مصادف با روز عاشورا است، قیام کند و ظاهر گردد. آن روز، روزی است که امام حسین (ع) در آن به شهادت رسید».

امام صادق علیه السلام

- هنر عاشورایی مزد خدایی دارد... ادبیات متعهد و تعهد ادبی تأیید ولایت دارد. «مَا مِنْ أَحَدٍ قَالَ فِي الْحُسَيْنِ شِعْرًا فَبَكَى وَأَبْكَى بِهِ إِلَّا أُوجِبَ اللَّهُ لَهُ الْجَنَّةَ وَغَفَرَ لَهُ؛ بی گمان هر کس در سوگ امام حسین (ع) شعری بگوید و خود بگرید و بگریاند، خداوند او را ببخشد و بهشت را بر او واجب گرداند».

امام کاظم علیه السلام

- عرفان زائر، کلید غفران؛ زیارت حسین (ع) موجب نجات. «مَنْ زَارَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَارِفًا بِحَقِّهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ؛ هر کس با معرفت به حقانیت امام حسین (ع) قبرش را زیارت کند، خداوند گناهان پیشین و پسین او را ببخشد».

امام رضا علیه السلام

- اولویت اشک بر سوگ امام حسین (ع)؛- عزای فرشتگان در حرم حسینی تا قیام مهدی با نوای «یا لثارات الحسین» است. «إِنْ كُنْتَ بِأَكْيَأَ لَشَيْءٍ فَأَبْكِ لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (ع) فَإِنَّهُ ذُبِحَ كَمَا يَذْبَحُ الْكَبِشُ وَقُتِلَ مَعَهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ ثَمَانِيَةَ عَشَرَ رَجُلًا مَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ شَيْهُونَ، وَلَقَدْ بَكَتِ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ لِقَتْلِهِ وَلَقَدْ نَزَلَ إِلَى الْأَرْضِ الْمَلَائِكَةُ أَرْبَعَةَ آلَافٍ لِنَصْرِهِ فَوَجَدُوهُ قَدْ قُتِلَ فُهِمَ عِنْدَ قَبْرِهِ شُعْثٌ غَبْرٌ إِلَى أَنْ يَقُومَ الْقَائِمُ فَيَكُونُونَ مِنْ أَنْصَارِهِ وَشَعَارِهِمْ: يَا لثَارَاتِ الْحُسَيْنِ (ع)؛ اگر می‌خواهی برای چیزی زاری کنی، برای حسین بن علی (ع) گریه کن؛ او را سربريدند و به همراهش هیجده نفر از خانواده‌اش که انسان‌هایی بی‌نظیر بودند کشتند. هفت آسمان و تمام زمین بر شهادتش گریستند و چهار هزار فرشته‌ای که از آسمان برای یاریش آمده بودند و او را کشته یافتند، در کنار قبرش، عزادار و غمگین باقی مانده‌اند، تا این که قائم آل محمد ظهور کند و به یاریش بشتابند و شعار آنان این است: ای خون خواهان حسین!».

امام جواد علیه السلام

- نفرین خدا بر قاتلان حسین (ع)؛- قاتلان از ضیافت الهی و درک عید آن محروم‌اند. «إِنَّ النَّاسَ لَمَّا قَتَلُوا الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ: أَمَرَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - مَلَكًا ينادي أُمَّتَهَا الْأُمَّةَ الظَّالِمَةَ الْقَاتِلَةَ عِتْرَةَ نَبِيِّهَا لَا وَفَقَكُمْ اللَّهُ لَصَوْمٍ وَلَا فِطْرٍ؛ آن گاه که - ستم‌پیشگان - امام حسین بن علی (ع) را به شهادت رسانند، خداوند متعال به فرشته‌ای فرمان داد که فریاد کشد و این چنین گوید: ای امت ستمگر و قاتل فرزند پیامبر، خداوند شما را به روزه و درک عید فطر موفق ندارد».

امام هادی علیه السلام

- ثواب زائران حسینی؛- پیام غفران نبوی برای آنان. «مَنْ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ يُرِيدُ زِيَارَةَ الْحُسَيْنِ (ع) فَصَارَ إِلَى الْفِرَاتِ فَاغْتَسَلَ مِنْهُ كَتَبَ اللَّهُ مِنَ الْمُفْلِحِينَ؛ فَإِذَا سَلَّمَ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ كَتَبَ اللَّهُ مِنَ الْفَائِزِينَ؛ فَإِذَا فَرَّغَ مِنْ صَلَاتِهِ أَمَّا مَلِكُ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقْرئُكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ: أَمَّا ذُنُوبُكَ فَقَدْ غَفَرْتُكَ؛ اسْتَأْنَفَ الْعَمَلَ؛ هر کس به قصد زیارت امام حسین (ع) از خانه خارج شود و از فرات غسل کند، خداوند او را از رستگاران به شما آورد و آن گاه که بر ابی عبدالله (ع) درود فرستد، او را از کام‌یابان قرار دهد و آن گاه که نماز زیارت به پایان رساند فرشته‌ای نزد او آید و بگوید پیامبر خدا بر تو درود فرستاد و فرمود: گناهان تو بخشوده شد، دوباره به عمل و انجام دادن تکالیف شروع نما».

امام حسن عسکری علیه السلام

- زیارت اربعین حسینی نشانه شیعه.. یاد مرگ امام حسین (ع) نماد وفای شیعه. «علامات المؤمن خمس؛ صلاة الخمسين وزيارة الاربعين والتختم باليمين وتعفير الجبين والجهرب «بسم الله الرحمن الرحيم؛ نشانه انسان شیعه پنج چیز است: انجام نمازهای واجب و مستحب، خواندن زیارت اربعین سالار شهیدان، انگشتر به دست راست داشتن و پیشانی بر خاک نهادن و آشکارا «بسم الله الرحمن الرحيم» گفتن».

امام زمان حضرت حجت بن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف

۱- یاد حسین (ع) موجب اندوه و غم پیامبران. ۲- یحیی و حسین دو سر به نیزه از نسل عرشیان. «هذه الحروف من أبناء الغيب أطلع الله

علیها عبده زکریا ثم قصها علی محمد (ص)؛ و ذلك أن زكريا سأل ربه يعلمه الاسماء الخمسة فأهبط عليه جبرائيل فعلمه إياها، فكان زكريا إذا ذكر محمداً وعلياً وفاطمة والحسن شرياً عنه همه وانجلي كربه وإذا ذكر الحسين خنفته العبرة ووقعت عليه البهرة.. فقال ذات يوم: إلهي! ما بالي إذا ذكرت أربعاً منهم تسليت بأسمائهم من همومي وإذا ذكرت الحسين تدمع عيني وثور زفرتي؟ فأباه الله - تبارك وتعالى - عن قصيته، فقال: (كهيعص) فالكاف اسم «كربلاء» والهاء «هلاک العترة» والياء «يزيد» و هو ظالم الحسين، و العين «عطشه»؛ والصاد «صبره» فلما سمع بذلك زكريا عليه السلام لم يفارق مسجده ثلاثة أيام و منع فيهن الناس من الدخول عليه و أقبل علی البكاء والنحيب: إلهي! أنفجع خير جميع خلقك بولده؟ إلهي! أتزل بلوى هذه الرزية بفناءه؟ إلهي! أتلبس علياً وفاطمة ثوب هذه المصيبة؟ إلهي! تحل كربة هذه المصيبة بساحتها؟ ثم كان يقول: إلهي! ارزقني ولداً تقرّ به عيني على الكبر فإذا رزقتني فافتني بحبه ثم أفجعني به كما تفجع محمداً حبيبك بولده.. فرزقه الله «يحيى» و فجمعه به و كان حمل يحيى ستة أشهر و حمل الحسين كذلك؛ حضرت مهدی -عجل الله تعالی فرجه الشریف- درباره تأویل و تفسیر آیه (كهيعص) فرموده است: این حروف از اخبار غیب الهی است که بنده اش حضرت زکریا را به آن آگاه کرده است. سپس خداوند آن را برای حضرت محمد (ص) بیان نموده است. آن قصه این چنین است: روزی حضرت زکریا از خداوند خواست، او را به اسمای پنج گانه آگاه نماید. جبرئیل از آسمان فرود آمد و به او این اسم‌ها را [محمد، علی، فاطمه، حسن و حسین] یاد داد. هرگاه زکریا نام محمد و علی و فاطمه و حسن را به زبان می‌آورد، اندوه از او دور و غمش برطرف می‌شد، ولی به هنگام نام حسین (ع) گریه مجال به او نمی‌داد و جان او از غم در سینه حبس می‌شد. روزی به خدا عرض کرد: خدایا! چرا هرگاه نام آن چهار تن را بر زبان جاری می‌سازم، از غم و اندوه تسلاً پیدا می‌کنم، ولی با ذکر حسین اشک هایم سرازیر و چون سیل روان می‌شود؟ خداوند داستان حسین (ع) را برای او چنین بیان کرد (كهيعص) حرف کاف علامت «کربلا» است و حرف هاء اشاره به «هلاکت» او و شهادت خاندانش دارد و حرف یاء اشاره به «یزید» است که جفای حسین (ع) می‌کند و حرف عین رمز «عطش» و تشنگی امام است و حرف صاد نشانه «صبر» و استقامت اوست. همین که زکریا این مطلب را شنید؛ سه روز در محل عبادت خود بماند و مردم را از دیدارش منع کرد و خود به گریه و نوحه سرایی پرداخت. می‌گفت: خدایا! آیا بهترین مخلوق را به شهادت فرزندش گرفتار می‌کنی؟ خدایا! آیا بر او این مصیبت و شهادت فرزندش نازل می‌نمایی؟ خدایا! آیا بر علی و فاطمه لباس عزا می‌پوشانی؟ خدایا! آیا آثار این سوگ را بر چهره آن دو ظاهر می‌سازی؟ و حضرت زکریا پیوسته از خداوند می‌خواست که به او فرزندی عطا کند که در پیری روشنی چشم او باشد و او را شفیفته وی کند. سپس او را به مصیبت وی مبتلا کند؛ همان گونه که حضرت محمد (ص) به مصیبت فرزندش گرفتار شد. و خداوند نیز به او «یحيى» عطا کرد و او را به مصیبتش دچار ساخت، يحيى همانند امام حسین (ع) شش ماه در رحم مادر بود. علامه مجلسی آورده است: «ثم قلت: یا سیدنا! قرأ تعزية الحسين (ع) يقرءون حديثاً أن رجلاً رأى في المنام هودجاً بين السماء والارض فسأل عمن فيه؛ فقيل له: فاطمة الزهراء و خديجة الكبرى.. فقال: إلی أين تريدون؟ فقيل: زيارة الحسين (ع) في هذه الليلة، ليلة الجمعة و رأى رقاعاً تتساقط من الهودج مكتوب فيها أمان من النار لزار الحسين (ع) في ليلة الجمعة. هذا الحديث صحيح؛ فقال عجل الله فرجه الشریف: نعم، زيارة الحسين (ع) في ليلة الجمعة أمان من النار يوم القيامة؛ به حضرت حجت (عج) گفتم: مولای من! مصیبت خوانان امام حسین (ع) حدیثی نقل می‌کنند و آن این است: روزی مردی در خواب دید، کجاوهای بین آسمان و زمین است، سؤال کرد چه کسی در آن است؟ جواب آمد: فاطمه و خدیجه (س) گفت: کجا می‌روند؟ پاسخ داده شد: در این شب که شب جمعه است، به زیارت امام حسین (ع) می‌روند. آن گاه می‌بیند که کاغذهایی از آن کجاوه به پایین ریخته می‌شود و در آن نوشته شده است؛ این امانی است، برای زائران امام حسین (ع) در شب جمعه، امانی از آتش جهنم. آیا این حدیث درست است؟ امام مهدی -عجل الله تعالی فرجه الشریف- فرمود؛ آری، زیارت امام حسین (ع) در شب جمعه امانی است از آتش جهنم در روز قیامت».

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
 ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال
 دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان
 تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:
www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور
 کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی
 جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل
 و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق
 روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱
 ۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
 ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده
 است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار
 شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است،
 هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی
 اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رسانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از
 پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجّت های خدای متعال،
 خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی
 همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش
 از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند
 آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

